

บรรณาธิการแถลง

EDITOR'S NOTE

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ฉบับนี้เป็นฉบับครบรอบปีที่ 5 นับตั้งแต่ได้รับใช้ท่านสมาชิกและผู้สนใจในวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์เป็นต้นมา บรรณาธิการจึงขอถือโอกาสนี้ระลึกถึงความหลังในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาเพื่อเป็นการสำรวจตัวเองเสียสักครั้งหนึ่งในอันที่จะได้ทราบแนวค่านิยามงานต่อไปในอนาคต เพราะอดีตจะช่วยให้เราทราบปัจจุบันและอนาคตได้โดยถ่องแท้ยิ่งขึ้น

วารสาร ๗ นี้เป็นของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ โดยการนำของ ศาสตราจารย์ มาลัย หุวะนันทน์ คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ และความช่วยเหลือทางการเงินในขั้นเริ่มการจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวมทั้งความร่วมมือจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ที่ร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติภาระหน้าที่ในกองบรรณาธิการและกองจัดการ นอกจากนั้น ยังมีท่านผู้มีอุปการะคุณและนักศึกษาชั้นปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ที่ได้ช่วยเขียนเรื่องลงวารสาร ๗ ตลอดมา ถ้าขาดเสียแล้วซึ่งการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและคุณค่าในการเผยแพร่วิชาการรัฐประศาสนศาสตร์จากท่านเหล่านั้นแล้ว วารสาร ๗ นี้จะยืนยงมาได้จนครบ 5 ปีนี้ ย่อมเป็นไปได้โดยแท้ บรรณาธิการจึงขอถือโอกาสนี้ระลึกถึงพระคุณและขอบคุณทุกท่าน

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ขอจารึกชื่อ ดร. ศักดิ์ ผาสุขนิรันต์ ไว้ในประวัติของวารสาร ๗ นี้ในฐานะที่เป็นผู้คิดริเริ่มจัดให้มีวารสารทางวิชาการเช่นนี้ขึ้น และยังได้ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการคนที่ 1 ของวารสาร ๗ นี้ ในสมัยที่ท่านยังเป็นอาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ถึงแม้ว่า ดร. ศักดิ์ ผาสุขนิรันต์ ได้ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการอยู่เพียง 2 ฉบับ คือ เล่มปีที่ 1 ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ก็ตาม หากทุกท่านทราบเบื้องหลังของการดำเนินงานในขั้นเริ่มการแบบ "จับเสือมือเปล่า" ของ ดร. ศักดิ์ ๗ แล้ว จะต้องยอมรับว่าเพราะกำลังใจอันแน่วแน่และความสามารถอันเป็นการส่วนตัวของบรรณาธิการคนแรกเท่านั้นที่ช่วยให้วารสาร ๗ นี้ตั้งตัวได้ในระยะแรก ทั้งนี้ เนื่องจากปรากฏว่า เงิน ๒ หมื่นบาทที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อุทิศให้ในขั้นเริ่มการนั้น เพียงแต่พิมพ์เล่มปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เล่มเดียวก็เกือบหมดทุนแล้ว จึงจำเป็นต้องวิ่งเต้นขอเงินอุดหนุนจากมูลนิธิเอเซียมาจนเจือ และมีสมาชิกบอกรับเพิ่มมากขึ้นในระยะหลัง ๆ เป็นลำดับมา วารสาร ๗ นี้จึงยังยืนมาได้จนครบ

ปีที่ ๕ จึงใคร่ขอถือโอกาสขอบคุณ ดร. ศักดิ์ ผาสุขนิรันต์ มุสนิธิเอเซีย และท่านสมาชิกทุกท่าน ที่มีส่วนในอุปการะคุณต่อวารสารฯ นี้

ดร. อมร รักษาสัตย์ อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ เป็นบรรณาธิการที่รับช่วงงานต่อจาก ดร. ศักดิ์ ผาสุขนิรันต์ ซึ่งได้รับคำสั่งให้ย้ายไปเป็นอาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ขณะนี้ ดร. ศักดิ์ ผาสุขนิรันต์ ดำรงตำแหน่งประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่ง) ดร. อมรฯ ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการอยู่ถึง 7 ฉบับ ตั้งแต่เล่มปีที่ 1 ฉบับที่ 3 ถึงเล่มปีที่ 3 ฉบับที่ 1 ในระหว่างที่ท่านผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งบรรณาธิการอยู่นั้นได้ใช้ความคิดและเพียรพยายามปรับปรุงให้เป็นวารสารทางวิชาการตามมาตรฐานของต่างประเทศทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับบทความทางวิชาการภาษาไทย บทความภาษาอังกฤษ และการจัดให้มีบทบรรณาธิการ ฯลฯ เพิ่มขึ้นในวารสารฯ ท่านผู้อ่านคงจะเห็นพ้องกับบรรณาธิการว่า ในระยะที่ท่านผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการอยู่นั้น วารสารฯ นี้มีมาตรฐานในทางวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์สูงมากเพียงใด ความจริงข้อนี้แม้ในวงการของต่างประเทศที่ติดต่อกันอยู่ก็อยู่กับวารสารฯ นี้ก็ชมเชยยกย่อง จึงขอบันทึกไว้ในประวัติของวารสารฯ นี้ด้วยความรู้สึกขอบคุณ

ดร. อาษา เมฆสุวรรณ อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับช่วงเป็นบรรณาธิการคนที่ 3 ต่อจาก ดร. อมร รักษาสัตย์ เพราะ ดร. อมร รักษาสัตย์ต้องไปราชการต่างประเทศเป็นเวลา 1 ปี ในช่วงเวลาที่ท่านผู้ซึ่งเป็นบรรณาธิการอยู่นั้น นอกจากได้ดำเนินการรักษามาตรฐานทางวิชาการของวารสารฯ นี้สืบต่อมาแล้ว ยังได้แก้ไขปัญหาทางการเงินของวารสารฯ ที่ร่อยหรอลงทุกฉบับที่จัดพิมพ์ โดยการจัดหาสมาชิกเพิ่มขึ้น ๆ จนเกือบได้ส่วนสัดกับค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ เมื่อ ดร. อาษา เมฆสุวรรณ เป็นบรรณาธิการอยู่ได้เพียง 4 ฉบับ คือ ตั้งแต่เล่มปีที่ 3 ฉบับที่ 2 จนถึงเล่มปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ยังมีหน้าที่ท่านผู้ซึ่งจะได้ชื่นชมผลงานจากความเหนื่อยยากของท่าน ก็ต้องไปราชการต่างประเทศ และมอบภาระหน้าที่ของบรรณาธิการให้แก่ ดร. ชูบ กาญจนประกร ต่อไป

ดร. ชูบ กาญจนประกร ศาสตราจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งเป็นบรรณาธิการคนปัจจุบัน หรือบรรณาธิการคนที่ 4 เข้ารับช่วงงานต่อจาก ดร. อาษา เมฆสุวรรณ ตั้งแต่วารสารฯ เล่มปีที่ 4 ฉบับที่ 2 จนถึงเล่มปีที่ 5 ฉบับที่ 4 ซึ่งท่านกำลังอ่านอยู่นี้ รวม 7 ฉบับ

โดยที่บรรณาธิการมีประสบการณ์จากการสอน การสัมมนาพัฒนานักบริหาร การฝึกอบรมข้าราชการ และจากการสับตลับฟังจากท่านผู้อ่าน หลายท่าน ซึ่งต่างก็มีความเห็น

ห้องท้องถิ่นว่ามาตรฐานทางวิชาการของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์นี้สูงมาก สูงเสียจนยากแก่การที่ท่านสมาชิกและผู้สนใจจะอ่านให้รู้เรื่องได้โดยรวดเร็วเหมือนอย่างวารสาร ๆ อื่น ๆ เพราะความรู้ทางวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ขั้นพื้นฐานยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก จนกระทั่งบางครั้งท่านผู้อ่านรู้สึกเบื่อหน่าย และมีหลายท่านที่ขอร้องให้บรรณาธิการจัดให้วารสาร ๆ นี้เป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับ โดยเหตุนี้ ตั้งแต่บรรณาธิการคนปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่จึงได้จัดให้มีภาคอภิปราย และภาคศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์เพิ่มขึ้นอีก 2 ภาค เพื่อประโยชน์แก่การที่ผู้สนใจในความรู้เบื้องต้นทางรัฐประศาสนศาสตร์จะได้ติดตามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป คุณค่าในการนี้จะมีอยู่หรือไม่เพียงใดนั้น ท่านผู้อ่านเท่านั้นที่จะเป็นผู้วินิจฉัย

สำหรับวารสาร ๆ ฉบับที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ เนื่องจากต้องการจะให้ เป็นฉบับที่ระลึกครบรอบ 5 ปี โดยมีความตั้งใจไว้แต่เดิมว่า จะให้มีเรื่องของอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ล้วน ๆ นำลงในวารสาร ๆ ฉบับนี้ แต่เป็นด้วยเหตุบังเอิญที่ระยะแห่งการจัดทำวารสาร ๆ ฉบับนี้ตรงกับระยะเวลาหยุดพักร้อนของอาจารย์ แต่ไม่พบนหน้าที่ความรับผิดชอบของบรรณาธิการที่จะต้องให้มีวารสาร รัฐประศาสนศาสตร์ ออกสู่สมาชิกให้ได้ทันภายในช่วงเวลา 3 เดือน คือ เมษายนถึงมิถุนายนนี้ให้จึงได้ บรรณาธิการจึงต้องรับเหมาเป็นผู้เสนอเรื่องภาษาไทยทุกภาค เว้นแต่บทความในภาษาอังกฤษเท่านั้นที่อาจารย์ ทิตยา สุวรรณะชฎ ได้มีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระไปเป็นอันมาก บรรณาธิการจึงจำเป็นต้องขออภัยต่อท่านผู้อ่านไว้ ณ ที่นี้ด้วยที่ต้องเกณฑ์ให้อ่านเรื่องที่เขียนโดยคนเพียง 2 คน แต่บรรณาธิการยังมั่นใจว่า ท่านผู้อ่านเมื่ออ่านทุกเรื่องโดยตลอดแล้ว จะไม่ผิดหวังเป็นแน่แท้

เนื่องจากบรรณาธิการจะต้องไปราชการต่างประเทศในรอบปี 2508 และ 2509 รวม 2 ครั้ง เป็นระยะเวลาหลายเดือน ฉะนั้น การที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นบรรณาธิการต่อไปย่อมเป็นไปได้ ส่วนการที่จะมีผู้ใดมาเป็นบรรณาธิการแทนนั้น ท่านสมาชิกผู้อ่านจะทราบได้ในวารสาร ๆ เล่มปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เป็นต้นไป สำหรับส่วนตัวของบรรณาธิการนั้นขอถือโอกาสที่วารสาร ๆ ฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายที่จะต้องรับผิดชอบในฐานะบรรณาธิการ แสดงความขอบคุณแก่ทุกท่านที่เมตตาสนับสนุนวารสาร ๆ นี้มาตลอดระยะเวลาที่บรรณาธิการดำรงตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบอยู่ และขอตั้งใจหวังว่า จะได้รับใช้ท่านสมาชิกอยู่ต่อไป โดยการเสนอเรื่องลงวารสาร ๆ นี้ตามควรแก่โอกาสต่อไป.

ชูป กาญจนประกร
บรรณาธิการ